

עפ"ת 4143/12/14 - עמוס רז עמוס רז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 4143-12-14 עמוס רז נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופטת עפרה אטיאס
מערער	עמוס רז עמוס רז
נגד	
משיב	מדינת ישראל

החלטה

1. זוהי בקשה מיום 2.12.2014 להארכת מועד להגשת ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין שניתן ע"י בית המשפט השלום לענייני תעבורה בעכו (כב' השופט אבישי קאופמן) ביום 22.9.2014.
2. המבקש הורשע שלא בפניו בעבירה של נהיגה בשעת לילה ללא מלווה, עבירה לפי סעיף 12 א/ד(2) לפקודת התעבורה. על המבקש נגזרו העונשים הבאים: פסילה מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לשלושה חודשים, פסילה על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שהמבקש לא יעבור עבירה בה הורשע או עבירה המפורטת בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה וכן קנס בסך של 600 ₪.
3. בקשות לביטול פסק הדין, נדחו ע"י כב' השופט קאופמן בהחלטותיו מיום 26.10.2014 ו- 13.11.2014 לאור קביעתו כי אין חשש שנגרם למבקש עיוות דין. נקבע כי לא די בתצהיר המבקש המאמת את הבקשה מבלי שהוצגה כל גרסה של ממש מטעם המבקש.
4. המבקש טען בבקשתו היה קטין בעת ביצוע העבירה, כי הוחתם על מסמכים ודו"ח בעת חקירתו וזאת מבלי שהובהרו לו השלכות העבירה המיוחסת לו ואף לא הובהר לו כי הוא מוזמן לדיון בבית המשפט לתעבורה. המבקש טוען כי נאסר על אביו להכנס לחדר החקירות כדי לתמוך בו. עוד טוען המבקש כי גם לאביו לא הוסברה מהות העבירה המיוחסת לו כמו גם חובתו להתייצב בפני בית המשפט. המבקש ציין כי לא קבל את יומו בפני בית המשפט, וכי אינו מודה בעבירה המיוחסת לו. המבקש טוען כי אלו היה הזימון נמסר לו במעמד ביצוע העבירה ו/או נמסר לו ביד היה מתייצב לדיון בפני בית המשפט לתעבורה. המבקש צירף לבקשתו גם תצהיר של אביו לפיו נמנע ממנו להכנס לחדר החקירות וכי לאחר סיום החקירה לא נמסר לבנו כל מסמך המאמת את אשר התרחש או נעשה בחקירה.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, די בכך שהמבקש לא מעלה כל נימוק לעיכוב בהגשת הערעור כדי להצדיק את דחיית הבקשה. נטען כי מעיון בתיק המשטרה עולה כי המשטרה חקרה את המבקש בהודעה פתוחה ולא תחת אזהרה וזאת לאחר שאביו הוזמן לתחנת המשטרה. המבקש נתפס ע"י המשטרה כשהוא נוהג ללא מלווה, הודה ביותר מהזדמנות אחת, ומשכך נטען כי צדק בית המשפט קמא בקבעו כי לא נגרם למבקש עיוות דין. עוד נטען כי המבקש קבל את ההזמנה לדין וחתם עליה, וכי אין ממש בטענת המבקש כי לא ידע שידרש להתייצב לדין בבית המשפט לתעבורה בקשר לעבירה שבוצעה.

דין והכרעה:

6. בהתאם לסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי רשאי בית המשפט, לבקשת המערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200 לחסד"פ.

7. כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד" לשם מתן ארכה להגשת הערעור. יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין משמעות הדבר כי מתן ארכה בהליך פלילי ייעשה כדבר שבשגרה שהרי זהו היוצא מן הכלל ולכן אין ליתן ארכה להגשת ערעור בפלילים אלא בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11/8/09)).

8. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקול, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויי הלכאוריים, כאשר אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות.

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים שוכנעתי כי דין בקשתו של המבקש להדחות. ראשית, המבקש לא הציג כל טעם, לא כל שכן טעם ממשי המניח את הדעת, להצדקת האיחור בהגשת בקשתו ודי בכך כדי להביא לדחיית בקשתו.

10. גם סיכויי של הערעור נמוכים מאוד.

11. המבקש לא מסר הסבר מוצדק לאי התייצבותו לדין בפני בית המשפט קמא, בפרט כאשר הוא לא חולק על העובדה שההזמנה לדין נושאת את חתימתו. גם אם לא קיבל המבקש עותק מן ההזמנה בעת חקירתו במשטרה, הרי שהמבקש מוחזק כמי שידע על מועד הדיון, שעה שחתם על ההזמנה בה מפורטים תאריך ושעת הדיון. אפילו אצא מנקודת מוצא לפיה היתה למבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו הרי שסמכותו של בית המשפט קמא לבטל את פסק הדין מקום בו היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות היא סמכות שבשיקול דעת, ובנסיבות תיק זה לא מצאתי פגם בהחלטתו של בית המשפט קמא שלא לעשות שימוש בשקול הדעת המסור לו לבטל את פסק הדין, משום שלא שוכנע כי נגרם למבקש עיוות דין.

12. למבקש לא נגרם עיוות דין. המבקש נתפס ע"י משטרת ישראל כשהוא נוהג ללא מלווה והודה בכך ולא פעם אחת. טענתו בתצהיר שהגיש בתמיכה לבקשה כי הוא אינו מודה בעבירה, נטענה באופן כללי וסתמי, מבלי שהוצגה כל גרסה בענין זה ולכן אין בה להקים משקל נגד להודאותיו בתיק החקירה. העונשים שהוטלו על המבקש, בגין העבירה נשוא כתב האישום הם קלים, וגם המבקש אינו טוען בבקשתו לחומרת העונש נשוא גזר הדין. לפיכך, גם אלו היה בית המשפט קמא נעתר לבקש המבקש, ומבטל את הכרעת הדין וגזר הדין, לא היתה צומחת למבקש כל תועלת מכך. בהקשר זה יוער כי למרות שניתנה למבקש הזדמנות להשיב לטענות המשיבה בתגובתה בחר המבקש להמנע מכך.

13. מכל הטעמים דלעיל, הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור נדחית.

החלטתי זו ניתנה בפועלי כרשמת בית המשפט המחוזי בחיפה.

המזכירות תשגר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ה, 01 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.